

Welkom mededelingen

Kaarsen worden aangestoken

V/O: In de naam van de Vader en de Zoon
en de Heilige Geest

G: AMEN

V/O: Onze hulp is in de naam van de Heer

G: DIE HEMEL EN AARDE GEMAAKT HEEFT

V/O: Heer, vergeef ons al wat wij misdeden

G: EN LAAT ONS WEER IN VREDE LEVEN

V/O: Amen

Ingangslied 275

1 Heer on-ze Heer, hoe zijt Gij aan-we-zig
en hoe on-zeg-baar ons na - bij.
Gij zijt ge-sta-dig met ons bezig,
on-der uw vleu-gels rust-en wij.

2. Gij zijt niet ver van wie U aanbidden,
niet hoog en breed van ons vandaan.
Gij zijt zo mens'lijk in ons midden
dat Gij dit lied wel zult verstaan.

3. Gij zijt onzichtbaar voor onze ogen
en niemand heeft U ooit gezien.
Maar wij vermoeden en geloven
dat Gij ons draagt, dat Gij ons dient.

4. Gij zijt in alles diep verscholen,
in al wat leeft en zich ontvouwt.
Maar in de mensen wilt Gij wonen
met hart en ziel aan ons getrouwd.

5. Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
waar ook ter wereld mensen zijn.
Blijf zo genadig met ons bezig,
tot wij in U volkomen zijn.

Kyrie en Gloria

V: Laten wij de Heer om ontferming aanroepen voor de nood der wereld

Voorganger:

He - re God, ont - ferm U

Gemeente:

Chris - tus, ont - ferm U, He - re God, ont - ferm U

Voorganger:

E - re zij God in den ho - ge

Gemeente:

en vre-de op aar - de bij men-sen des wel-be-ha - gens.

Groet:

Voorganger:

De Heer zij met u

Gemeente:

en met u - wen geest.

Zondagsgebed

G: Amen

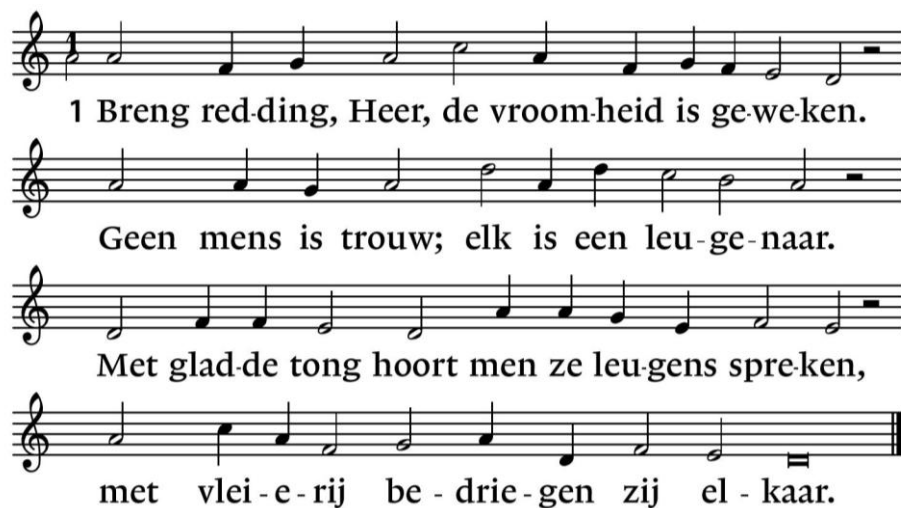
Lezing: 2 Samuel 21: 1 - 15

Tijdens de regering van David heerste er eens drie jaar achtereen hongersnood. David wendde zich tot de HEER, en de HEER antwoordde: 'Het komt doordat er bloedschuld rust op Saul en zijn familie, omdat hij de Gibeonieten heeft vermoord.' ²De Gibeonieten namelijk behoorden niet tot het volk van Israël. Het waren overlevenden van de Amorieten, en de Israëlieten hadden hun gezworen dat ze hen met rust zouden laten, maar Saul had in zijn ijver voor Israël en Juda geprobeerd hen uit te roeien. David liet de Gibeonieten bij zich komen ³en vroeg hun: 'Wat kan ik doen om de schuld uit te wissen, zodat u weer zegen brengt over het grondgebied van de HEER?' ⁴De Gibeonieten antwoordden: 'Wij willen geen recht doen gelden op het goud en zilver van Saul en zijn familie en we hebben het recht niet om iemand uit Israël te doden.' De koning zei: 'Wat u ook vraagt, ik zal het u toestaan.' ⁵'De man die ons heeft willen verdelgen en plannen heeft beraamd om ons uit heel Israël weg te vagen!' antwoordden ze. ⁶'Lever zeven van zijn mannelijke nakomelingen aan ons uit, dan zullen wij die in Sauls woonplaats Gibeat terechtstellen en ophangen ten overstaan van de HEER, die ooit Saul had uitverkozen.' 'Goed,' zei de koning. ⁷Hij spaarde echter de zoon van Sauls zoon Jonatan, Mefiboset, vanwege de eed die David en Jonatan elkaar bij de HEER gezworen hadden. ⁸Daarom nam hij Armoni en Mefiboset, de twee zonen die Saul had gekregen bij Rispa, de dochter van Ajja, en de vijf zonen die Sauls dochter Merab had gekregen van Adriël, de zoon van Barzillai uit Mechola. ⁹Hij leverde hen uit aan de Gibeonieten, die hen boven op een berg ophingen ten overstaan van de HEER. Ze werden alle zeven tegelijk ter dood gebracht, in het begin van de oogsttijd, in de tijd van de

gersteoogst. ¹⁰Rispa, de bijvrouw van Saul, spreidde een kleed op de rotsen en bleef daar van het begin van de oogsttijd totdat de eerste herfstregens vielen om overdag de roofvogels van de lijken te verjagen en 's nachts de wilde dieren. ¹¹Toen David hoorde wat Rispa had gedaan, ¹²liet hij het gebeente van Saul en diens zoon Jonatan weghalen bij de burgers van Jabes in Gilead. Die hadden immers heimelijk de lichamen geborgen van Saul en Jonatan, die na de slag bij Gilboa door de Filistijnen waren opgehangen op het plein van Bet-San. ¹³⁻¹⁴Hij liet hun gebeente overbrengen naar Sela in Benjamin en begroef hen samen met de lichamen van de gehangenen in het graf van Sauls vader Kis. Alles gebeurde zoals de koning het beval, en God liet zich ten gunste van het land vermurwen. ¹⁵Tijdens een van de veldslagen tussen Israël en de Filistijnen trok David met zijn leger ten strijde en vocht tegen de Filistijnen tot hij uitgeput raakte.

Verhaal over de witte veer

Psalm 12

2. Laat God de lippen van de vleiers treffen,
 de grootspraak doen verstommen van wie
 zegt:

"Wie waagt het tegen ons zich te
 verheffen?

Ons woord is wet, wij zijn van niemand
 knecht".

3. "Nu zal Ik opstaan", spreekt de Heer der
 heren,

"om wat zij armen hebben aangedaan.

Ik zal het lot van de verdrukten keren.

Ik red hen uit. Hun klacht heb Ik verstaan".

4. Gods mond alleen spreekt woorden die
 niet falen,
 zuivere woorden, onvervalst en klaar,
 als zilver dat de smeltkroes zeven malen
 gelouterd heeft. Al wat God spreekt is waar.

5. Laat de geweldenaars op aarde woeden.
 Al neemt steeds meer hun valsheid
 overhand,

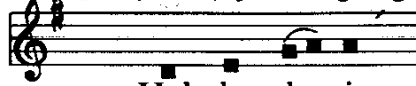
Gij Heer, houdt ons voor immer in uw
 hoede.

Gij zijt trouw, uw woord doet Gij gestand.

Vg: Psalmwoord: uit ps. 12: 6

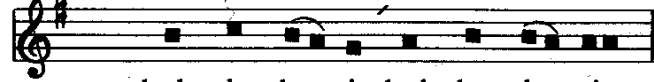
Zwakken en armen zuchten onder het geweld. Om hen sta ik op, zegt de Ene, ik breng de
 redding

voorganger: (of: voorganger en gemeente)

Hal- le - lu - ja,

gemeente:

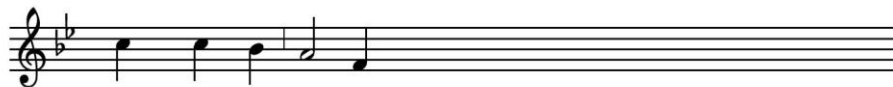
hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja.

Zondagslied 675

(Gemeente gaat staan na het voorspel)

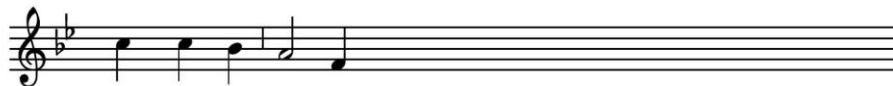
1 Geest van hier-bo-ven,

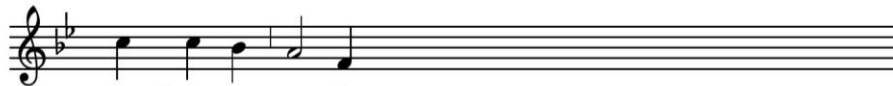
leer ons ge-lo-ven,

ho-pen, lief-heb-ben door uw kracht!

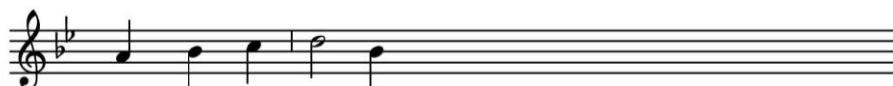
He-mel-se vre-de,

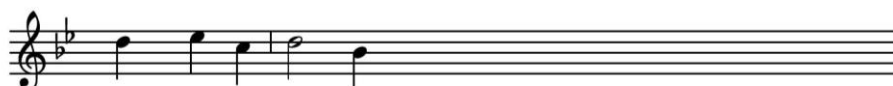
deel U nu me-de

aan een we-reld die U ver-wacht!

Wij mo-gen zin-gen

van gro-te din-gen,

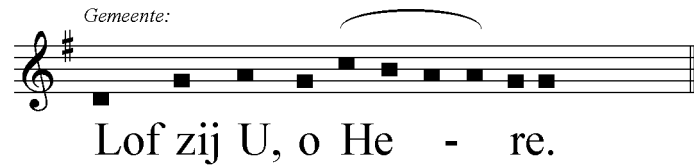

2. Wat kan ons schaden,
 wat van U scheiden,
 liefde die ons hebt liefgehad?
 Niets is ten kwade,
 wat wij ook lijden,
 Gij houdt ons bij de hand gevat.
 Gij hebt de zege
 voor ons verkregen,

Gij zult op aarde
 de macht aanvaarden
 en onze koning zijn. Halleluja!
 Gij, onze Here,
 doet triomferen
 die naar U heten
 en in U weten,
 dat wij Gods kinderen zijn. Halleluja!

Nieuwe Testament: Mattheus 5: 43 t.m. 48

Jullie hebben gehoord dat gezegd werd: “Je moet je naaste liefhebben en je vijand haten.” ⁴⁴Dit zeg Ik daarover: heb je vijanden lief en bid voor wie jullie vervolgen; ⁴⁵alleen dan zijn jullie werkelijk kinderen van je Vader in de hemel. Hij laat zijn zon immers opgaan over goede en slechte mensen en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. ⁴⁶Is het een verdienste als je liefhebt wie jou liefheeft? Doen de tollenaars niet net zo? ⁴⁷En als jullie alleen je broeders en zusters vriendelijk bejegenen, wat voor uitzonderlijks doe je dan? Doen de heidenen niet net zo? ⁴⁸Wees dus volmaakt, zoals jullie hemelse Vader volmaakt is.

(Gemeente gaat weer zitten)

Overdenking / Orgelspel

Lied 1001

1 De wijze woorden en het groot ver-toon,
de goe-de sier van goe-de wer-ken,
de ij-del-he-den op hun pau-wen-troon,
de lucht-kas-te-len van de ster-ken:
al wat hoog staat aan-ge - schre-ven
zal Gods woord niet o-ver-le - ven;
Hij wiens kracht in on-ze zwak-heid woont
beschaamt de ogen van de ster-ken.

2. Zijn woord wil deze wereld omgekeerd:
dat lachen zullen zij die wenen,
dat wonen zal wie hier geen woonplaats
heeft,
dat dorst en honger zijn verdwenen –
de onvruchtbare zal vruchtbaar zijn,
die geen vader was, zal vader zijn;
mensen zullen andere mensen zijn,
de bierkaai wordt een stad van vrede.

3. Wie denken durft, dat deze droom het
houdt,
een vlam die kwijnt maar niet zal doven,
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt,
al komt de onderste steen boven:
die zal kreunen onder zorgen,
die zal vechten in 't verborgen,
die zal waken tot de morgen dauwt –
die zal zijn ogen niet geloven.

Collecte

Dankgebed, Voorbeden,

Acclamatie: 368g

Onze vader lied 1006

On - ze Va - der in de he - mel,
U staat zorg - zaam om ons heen.
Geef dat al - le men - sen we - ten:
zo - als U is er maar één.
Doe ons tel - kens weer ge - lo - ven
in een we - reld zon - der pijn,
in uw rijk dat eens zal ko - men
en dat soms te zien kan zijn.

Help ons sa - men goed te le - ven
en te doen wat U graag wilt.
Geef ons el - ke dag te e - ten
tot de hon - ger is ge - stild.
En ver - geef ons wat we fout doen,
net als wij niet blij - ven staan
bij de fou - ten van een an - der,
maar weer sa - men ver - der gaan.
Help ons om te zien wat goed is
en wat slecht is, boos of naar.
Geef dat wij het juis - te kie - zen,
dat we goed zijn voor el - kaar.

On - ze Va - der, wij ge - lo - ven,
 dat U on - ze we - reld leidt.
 Met uw licht helpt U ons ver - der.
 Hier en nu en straks. Al - tijd.
 A - - - - men.
 A - - - - men.

Lied 419

1 Oer-al wen-je, gjin ei - gen plak,
 ier-de myn ier-de, myn ûn - der-dak.
 Fal-len-de stjer-ren, de moan-ne in skym,
 min-sken gean moe-dich it lib - ben yn.
 Min-sken, lok der - mei!

2. Oeral wenje, gjin bliuwend plak,
 hannel en wannel, mar gjin gerak.
 Hâlden en kearen, in sober bestean,
 weagje en winne en fierdergean.
 Minsken, lok der mei!

3. Oeral wenje en hast teplak,
 ierde myn himel, myn ûnderdak.
 Rizende stjerren, de moanne sa klear,
 minsken dy't dreame_en in stim ferstean.
 Minsken, lok der mei!

Zegen en Amen

A-men, a-men, zo zal het zijn. Zo zal het zijn.